

линъ са намѣрваше всѣкога при електрически-
тъ опити, които не токозъ сполучливо правяше
докторъ Спенсъ, дошълъ изъ Шотландия. Не
много време отъ какъ Франклинъ са върна
въ Филадельфия, библиотеката що бѣше осно-
валъ прие отъ доктора Колинсона, членъ на
кралевското общество въ Лондонъ, една стък-
ляна трѣбичка (цѣвъ) наедно съ наставление
какъ да са употребява. Франклинъ повтори
опититѣ, които бѣше видѣлъ самъ. Той при-
тури и други опити и самси направи и истъ-
щи необходимитѣ за туй машинки. Той за да
нареди едно до друго нѣколко каскади и на-
прави първа електрическа баттерия, която спо-
лучи повече отъ всички преди-направени. Съ
своя проникателенъ и изнамѣрвателенъ духъ,
той най-напредъ забѣлѣжи свойството. Той зе
да мисли че туй електричество е токъ, неза-
бѣлѣжено распрѣснѣтъ по всички тѣла, че то
са сбира въ нѣкои изъ тѣхъ, дѣто са намѣрва
по-малко, че испразнянѣто съ искра е уравни-
вѣсяванѣ между електричеството на *повечето*,
което той назва *положително* и електричество-
то на по-малкото, наречено *отрицателно*. То-
ва прекрасно заключенѣ го доведе до друго
йоще по-важно. Цѣвтѣтъ на електрическата ис-
кра, неравното ѣ движенѣ, когато тя отива
къмъ неправилни тѣла, шумѣтъ на испразня-
нѣто, особититѣ сѣтнини отъ нейното дѣйстви-
е, посредствомъ което растопява една тѣничка
металическа дѣсчица турена между двѣ стък-
лени дѣсчици, промѣнява полюситѣ на магнит-
ната стрѣлица, сменя всичката позлата отъ
трѣска дърво, безъ да развали повърхницата